

FRANCISCO BARTRINA I D'AIXEMÚS

En Francisco Bartrina va nèixer a Reus el dia 8 d'agost de 1846, en la mateixa casa del Raval de Santa Anna on, quatre anys més tard, vingué a la vida el cèlebre germà del nostre biografiat, Joaquim M.ª Bartrina.

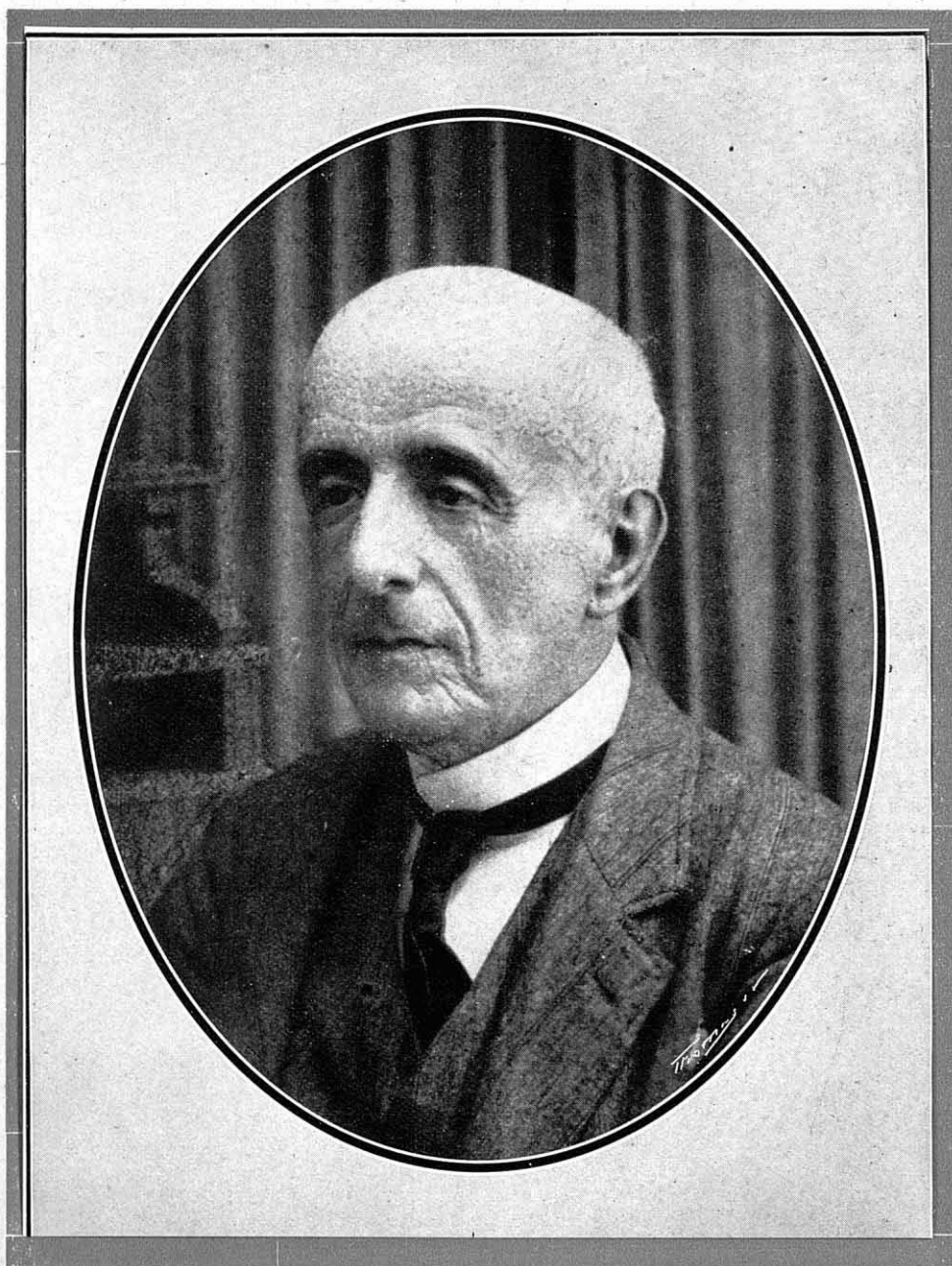
En Francisco Bartrina fou un noi precoç: Segons en Gras i Elias, als 13 anys va donar a llum una col·lecció de poesies que porta per títol «La toma de Tetuán», en les que es glossen les proeses que realitzaren a l'Àfrica els llegendaris generals O'Donnell i Prim, i, poc temps després, en l'any 1860, publicà uns petits volums de poesies sots els títols de «Los Cants del Layetà», «La Tardor», «Suspirs de l'Arpa» i «Lays del Juglar». Amb aquestes obres En Francisco Bartrina es féu ja un nom entre els cultivadors de la poesia catalana, nom que augmentà en prestigi amb la publicació dels nous volums «Set Poncelletes», «Les Roselletes» i «Lo Ramet de Ginesta». Les poesies contingudes en aquests reculls i altres no aplegades encara, aparegueren en els periòdics locals l'ECO DEL CENTRE DE LECTURA, «El Imparcial», «Diario de Reus», i altres revistes

de Barcelona: entre elles devem esmentar «La Renaixensa» i «La Il·lustració Catalana».

L'any 1864, o sigui als 18 anys, obtingué el primer accèssit al liri de plata en el Certamen poètic de l'Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida i l'any següent el premi extraordinari en la festa literària organitzada per la mateixa institució lleidatana.

Des d'aquest moment quedà muda la lira d'En Francisco Bartrina: Quan el seu germà Joaquim començà a cridar l'atenció de la crítica amb aquelles genials composicions que tots coneixem, En Francisco, posseït d'una modèstia tan gran com immensa era la seva devoció per En Quimet, deixà d'escriure per a convertir-se en el més fervent admirador del seu estimat germà. En morir prematurament l'autor de «Algo», el nostre biografiat senti la pruija de pulsar novament la lira per si en ella hi podia trobar conhort per a la seva ànima dolorida. Fruit d'aquesta segona època és el recull «Íntimes i Quadrets», que conté les millors poesies del seu autor, el qual l'any 1886 guanyà la flor natural en els Jocs Florals de Barcelona amb la composició titulada «Aniversari», de quina institució va ser mantenedor els anys 1885, 1894 i 1910.

FRANCISCO BARTRINA D' AIXEMÚS